

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "תהלים" – פרק מט

א לְמַנְצָחַ | לְבְנֵי־קִרַח מְזִמּוֹר: ב שְׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים
הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חֶלֶד: ג גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד
עָשִׂיר וְאַבְיוֹן: ד פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת וְהַגִּית לְבִי תְבוּנוֹת: ה אֲטָה
לְמַשָּׁל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִידָתִי: ו לָמָּה אִירָא בִימֵי רָע עֹון
עַקְבֵי יִסּוּבְנֵי: ז הַבְּטַחִים עַל־חֵילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ:
ח אַח לֹא־פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: ט וַיִּקַּר
פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם: י וַיַּחֲיֵ־עוֹד לְנֹצֵחַ לֹא יֵרָאֶה
הַשַּׁחַת: יא כִּי יֵרָאֶה | חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כָּסִיל וּבַעַר יֵאבְדוּ
וְעִזּוּבוּ לְאַחֲרֵים חֵילָם: יב קָרַבָּם בְּתִימוֹ | לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם
לְדָר וְדָר קָרְאוּ בְשִׁמוֹתָם עָלַי אֲדָמוֹת: יג וְאָדָם בִּיקַר
בַּל־יִלִּין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוֹ: יד זֶה דַּרְכָּם כָּסֵל לָמוֹ
וְאַחֲרֵיהֶם | בְּפִיהֶם יִרְצוּ סָלָה: טו כִּצְאָן | לְשֹׂאוֹל שִׁתּוֹ מוֹת

יָרַעַם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר וְצִידָם וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׂאוּל
 מִזֶּבֶל לוֹ: טז אֶת־אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד־שְׂאוּל כִּי יִקְחֵנִי
 סֶלָה: יז אֶל־תִּירָא כִּי־יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ: יח כִּי
 לֹא בָמוֹתָו יִקַּח הַכֹּל לֹא־יִרַד אַחֲרָיו כְבוֹדוֹ: יט כִּי־נַפְשׁוֹ
 בְּחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיּוֹדֶךָ כִּי־תִיטִיב לָךְ: כ תָּבוֹא עַד־דּוֹר אַבּוֹתָיו
 עַד־נִצַּח לֹא יִרְאוּ־אוֹר: כא אֲדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל
 כַּבְּהֵמוֹת נַדְמוֹ:

ספר "תהלים" – פרק נ

א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל ו אֱלֹהִים יְהוָה דְּבַר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ
 מִמְזֶרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ: ב מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל־יָפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ:
 ג יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֶל־יַחַד־שׁ אֵשׁ־לְפָנָיו תֹּאכֵל וְסָבִיבוּ נִשְׁעָרָה
 מְאֹד: ד יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֶל־הָאָרֶץ לְדִין עַמּוֹ:
 ה אֶסְפוּ־לִי חֲסִידֵי כְרִיתִי בְרִיתִי עֲלֵי־זִבְחִי: ו וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם
 צְדָקוֹ כִּי־אֱלֹהִים ו שִׁפְטֵהוּ הוּא סֶלָה: ז שְׁמַעָה עַמִּי ו וְאִדְבַרְהָ
 יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדְהָ בְךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי: ח לֹא עַל־זִבְחֶיךָ
 אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלָתֶיךָ לְנֶגְדֵי תָמִיד: ט לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתֶךָ פָּר
 מִמֶּכֶלְאֲתֶיךָ עֲתוּדִים: י כִּי־לִי כָּל־חַיְתוֹ־יַעַר בְּהֵמוֹת

בְּהַרְרֵי־אֶלְף: יא יִדְעֵתִי כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שְׂדֵי עַמְדֵי:
 יב אִם־אֲרַעֵב לֹא־אֶמַר לָךְ כִּי לִי תֵבֵל וּמְלֵאָה: יג הַאֹכֵל
 בְּשֵׁר אַבִּירִים וְדָם עֵתוּדִים אֶשְׁתֶּה: יד זִבַח לַאלֹהִים תוֹדָה
 וְשִׁלֵּם לְעֵלְיוֹן נְדָרֶיךָ: טו וְקָרָאֲנִי בְיוֹם צָרָה אַחֲלָצְךָ
 וְתִכְבְּדֵנִי: טז וְלַרְשָׁע וְאֶמַר אֱלֹהִים מַה־לָּךְ לְסִפּר חֲקֵי וְתִשָּׂא
 בְרִיתִי עָלַי־פִּיךָ: יז וְאַתָּה שָׁנֵאת מוֹסֵר וְתִשְׁלַךְ דְּבַר־י אַחֲרֶיךָ:
 יח אִם־רָאִיתָ גֵּנֵב וְתָרַץ עִמוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חֲלָקְךָ: יט פִּיךָ
 שִׁלַּחַת בְּרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תִצְמִיד מֶרְמָה: כ תֵּשֵׁב בְּאַחִיךָ תִדְבֵּר
 בְּבֶן־אִמְךָ תִתֵּן־דְּפִי: כא אֱלֹה עֲשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דְמִית הָיֹת
 אֶהְיֶה כָמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ וְאַעְרֹכָה לְעֵינֶיךָ: כב בִּינוּ־נָא זֹאת
 שִׁכְחִי אֱלוֹהַּ פֶּן־אֶטְרַף וְאִין מִצִּיל: כג זִבַח תוֹדָה יִכְבְּדֵנִי
 וְשֵׁם דְּרֹךְ אֲרָאֵנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי "קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)